

frigida verò humoris aquei natura sub-
 tus manet, coagulaturque aer in eo hu-
 more: & vbi concoctus fuerit aeris calor
 rursus, in eo planta fit, sed non nisi per
 longum tempus. Herba verò pusilla, quæ
 in aquis sulphureis apparent, tum fiunt,
 cum venti vehementer, flauerint contra-
 riòsque flatus fecerint, excitatúsque fue-
 rit qui in eis est aer, & calefactus locus fit,
 excitatúsque inde ignis fuerit, postmo-
 dum nascatur quòd in fundo est auripi-
 gmentum, quod è fæce aeris descendit at-
 trahiturque ignis cum putredine: id e-
 nim atripigmentum est. Tum enim ex eo
 planta fit, & non habent multa folia hæ,
 vt antè quoque diximus, quia temperies
 ab his abest procul: quæ verò fert, a-
 lumna arbor est, & in locis calidis nasci-
 tur, ac leuibus, & altis, maximè verò
 in climate tertio, & quarto. Item, quæ vi-
 cinum quiddam alimento edit arbor, ea
 nascitur in locis excelsis, ac frigidis. Id
 circo frequentes sunt speies in locis eius-
 modi ob humorum attractionem, & tem-
 periem è calore Solis, ac diebus vernis na-
 scentem. Ita quoque lutum natium plan-
 tas pingues statim producit: nam constri-
 ctio humoris eius in locis dulcibus fit,
 vt prædiximus.

CAPVT V.

Planta itidem, quæ in solidis lapidibus
 nascitur, longo tempore contingit.
 Qui enim in illis comprehensus aer est,
 ascendere nititur: dum autem viam non
 iuuenit, ob lapidis fortitudinem redit, sé-
 que ipsum aer calefcit, & humorem, qui
 in lapidibus est, reliquum trahit sursum,
 exitque vapor cum humore illo, cum par-
 tium lapidis minimarum resolutione. E-
 tenim frequens mos lapidibus est, vt eos
 Sol iuuet per suam concoctionem. Et ad
 hunc modum ex illis planta fit, quæ non
 ascendit, si non propinqua terræ vel hu-
 mori fuerit. Nam plantæ substantia terra
 indiget, & aqua, atque aere. Consideretur
 itaque planta, & si prope solem fuerit, na-
 scetur celeriter: si verò ad occasum Sol sit,
 tardabitur. Et planta cum in ea excellat a-
 qua, retinebit aerem, nec permittet eum
 ascendere: & ita non nutrietur planta.
 Eodem modo quando siccitas obtinue-
 rit, vertetur calor naturalis ad extrema,

A η δὲ ψυχρὰ φύσις τῆς ὑγρότητος τῆ ὕδατος,
 ὑποκρίνεται ἀπορροῖαι, καὶ συμπιγνύεται ὁ ἀήρ
 ἐν τούτῳ τῷ ὑγρῷ. καὶ ὅταν πεφθῆ ἢ θερ-
 μότης τῆ ἀέρος, πάλιν ἐν τούτῳ γίνονται τὸ
 φυτὸν, ἐκ ἄλλως, εἰ μὴ ἐν κερκιδὶ ποικίλῃ. ἀβο-
 ταιὰ δὲ αἱ μικρὰ, αἱ φαινόμεναι ἐν τύποις
 θεαφάδες, γίνονται ὅταν ἀνεμοὶ ἕξέως πνέω-
 σιν, ἀντιπλοῖαί τε ποιῶσι, καὶ ἀντιπληθίσωσιν
 ἀλλήλους, καὶ ἐξεργασθῆ ἀήρ ὅ ἐν αὐτοῖς, καὶ
 θερμανθῆ ὁ τόπος, καὶ γίνονται ἐν πύθειν πυρῶν,
 καὶ μὲν ταῦτα γίνονται ὅπου ὄρεα ἐν τῷ βέλ-
 θεϊ ἀρσενικῷ, ὁ καταβῶμαι ἐκ τῆς ἑλῆος τῆ
 ἀέρος, καὶ ἐτελεσται πυρὸς σήψως. (πῦτο
 γὰρ τὸ ἀρσενικόν) τότε γὰρ γίνεται ἐκ τούτου
 φυτὰ. οὐ πολλὰ δὲ ταῦτα πορεύονται φύλα-
 λα, καὶ ὅσους πορεύονται εἰς ἀφῆ, ὅτι ἡ δυκρασία
 ἐκ τούτων πόρρω ὄρεα. ὅπου δὲ ἔφεται, ἑσφίμιον
 C ὄρεα φυτὸν ἐκείνο φύεται ἐν τύποις θερμότης,
 κοῦφοις καὶ ὑψηλοῖς, καὶ μέλλων ἐν τῷ κλί-
 ματι τῷ πρῶτῳ καὶ τῷ τέταρτῳ. καὶ πάλιν ὁ
 δένδρον ποιεῖ τι ἐγγύς ἑσφίμιον, ἐκείνο γίν-
 νεται ἐν τύποις ὑψηλοῖς καὶ ψυχροῖς· καὶ διὰ
 τῆτο πλῆθος γίνονται τὰ εἶδη ἐν τύποις τοιού-
 τος, διὰ τὴν ἐφέλλυσιν τῷ ὑγρῷ, καὶ τὴν δυ-
 κρασίαν τὴν ἐκ τῆς θερμότητος τῆ ἡλίου, ἐν
 D ἡμέραις χειμαρῶν. ὁμοίως ἢ ὁ πολλὸς ὁ ἔμ-
 φυτος, ὁ ἕξέως πορεύεται φυτὰ πῶνα. ἢ συμπί-
 λησις γὰρ τῆς ὑγρότητος τούτου ἐν τόποις ἑλυ-
 κερῶν γίνεται, ὡς πορευομένη κερκιδῶν.

Κεφάλαιον ε.

Πάλιν τὸ φυτὸν τὸ ἐν τοῖς λίθοις τοῖς
 θερροῖς γινόμενον, μακρὰ χρόνον συμ-
 βῆναι. ὁ γὰρ ἀήρ ὁ ἐμπεσειλημμένος τούτους,
 E βιάζεται ἀναβῆναι, ἕξέον δὲ μὴ διέλθων
 διὰ τὴν ἰσχυρότητα τῶν λίθων, ἔπινασφίσει
 καὶ θερμῶναι ἐαυτὸν, ἐφέλλεται τε τὸ ὑγρὸν
 τὸ ἀναπολεφθέν τῶν λίθων, αἰῶν, ἕξέρχεται τε
 ἀναδυμίαισι σὺν ὑγρότητι, μὲν ἀναλύσας
 μικροτάτων μερῶν ἢ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ
 γὰρ πολλὰ ἔσθαι ἔδος ὄρεα τῶν λίθων, ἵνα βουθῆ
 ἂν τοῖς ὁ ἡλίου διὰ τῆς ἰσχύος πύψως. καὶ
 οὕτω γίνονται ἐξ αὐτῶν φυτὸν ὁ δὴ ἐκ ἀνα-
 βῆναι. ἐὰν μὴ πλῆστον ἢ γῆς, ἢ ὑγροῦ. ἢ γὰρ

ὑπόστασις τῆ φυτῆ δοῖται γῆς, ὕδατος, καὶ ἀέρος, καταννοῖδων τῶν κερκιδῶν τὸ φυτὸν καὶ εἰ ἔστι
 πλῆστον τῆ ἡλίου, τῶν γῆς γινόμεναι· εἰ δὲ ὄρεα ὁ ἡλίου πρὸς δυκτῆς, βραδυῖαι πάλιν τὸ φυ-
 τὸν, ἐν ᾧ κερκιδῆς ὕδατος, οὐ παρεχόμεναι τῷ ἀέρι ἀναβῆναι· καὶ διὰ τῆτο οὐ πρέφεται
 ὁμοίως καὶ ἢ ξηρότης, ὅταν κραταιότησι, ἀνασφίσει ἢ φαστικῆ θερμότης εἰς τὰ ἄκρα,
 καὶ βύει